

blive flere eller færre, mange eller faa Tilfælde, hvori den opnaaes. Men selv om der nu ogsaa maatte blive flere Tilfælde, end man havde tænkt sig, saa seer jeg virkelig ikke deri nogen Fare. Sa, hvis det skulde være saaledes, at Menigheden udenvidere skulde kunne bestemme, hvem af alle Ansøgerne der skulde være dens Præst, da var Sagen en anden. Men saaledes vil Forholdet jo langtfra blive. Der gives jo ved Forfkriften i § 5 Bestyrelsen Ret til ikke alene at holde dem blandt Ansøgerne borte, der mangle de lovbestemte Qualificationer, men tillige til at kunne udskyde indtil Halvdelen — thi det er ikke fordret, at det skal være Halvdelen — af Ansøgerne, nemlig dem, som findes mindst egnede eller værdige til at komme i Betragtning. Der vil altsaa vel blive et noget større eller mindre Antal tilbage og ganske vist med nogle Forskjelligheder, saa at der igjen blandt dem er nogle Ansøgere, som Ministeren vilde foretrække for andre, men Forholdet vil dog ingenlunde blive anderledes, end at det forekommer mig, at man ganske naturligt kan berolige sig, selv om Genstemmighed, som sagt, noget hyppigere maatte indtræde, end man havde tænkt sig.

Jeg har endnu, inden jeg forlader Dntalen af selve Lovforslaget, blot en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem her ligeoverfor (S. Andersen.) Jeg indrømmer, at han fremsatte en endnu ny Tanke, men han indrømmede paa den anden Side selv, at den ikke stod i nogen egentlig Forbindelse med nærværende Lovforslag, ligesom han heller ikke stod paa at ville sætte den igjennem. Jeg vil henstille til ham i det Hele at slaa denne hans Tanke ud af Hovedet, thi jeg troer ikke, at den vil kunne komme frem paa en saadan Maade, at den kan bruges. Han vil vistnok ogsaa selv komme til Erkjendelse af, at, naar man ikke vilde sætte Brøken ganske overordentlig høit — han satte den til $\frac{9}{10}$, og man kunde jo gaae endnu høiere tilveirs, men man kunde ogsaa gaae nedad, saa at der ikke fordredes nogen meget stor Enighed — saa vilde der ikke kunne tænkes noget mere Uheldigt eller Fordærveligt end dette. Selv om der nemlig kun var en nok saa lille Brøk, ja i Virkelig-

heden kun ganske Enkelte, som af en eller anden Grund havde Nag til Præsten, saa vilde det jo i saa Fald blive deres Opgave at faae i en lille Brøk stadig forøget, for at naae til det lykkelige Tilfælde, at de selv kunde afskedige deres Præst. Det troer jeg, at man kan holde sig overbeviist om, at det vilde blive i enhver Henseende meget uhyggeligt og skadeligt.

Jeg skal ikke trætte det høie Thing videre. Jeg veed ikke, om der vil blive Anledning for mig til oftere at tage Ordet, og jeg vil derfor endnu kun udtale, at, ligesom jeg ikke tvivler paa, at Thinget vil gaae ind paa Behandlingen af denne Sag, saaledes haaber jeg, at Thingets store Fleerhed vil gjøre det med det Dnske, at faae Sagen bragt til en Afgjorelse. Jeg er overbeviist om, at der er mangfoldige Grunde, som tale for det Dnskelige i netop nu at faae denne Sag afgjort og det paa en saadan Basis som den, der nu foreligger. Der kan maaffes paa enkelte Punkter blive Opfordring til at vise lidt Resignation til den ene eller den anden Side, men Lovforslaget har i Virkeligheden en saadan Basis, som sjeldent noget Lovforslag har, der kommer til at foreligge her, og som forekommer mig at gjøre det temmelig let at resignere. Navnlig forekommer det mig, at der for dem, der ville have endnu meget Mere, end Lovforslaget tilbyder, maa være en Tanke, som maa lede dem til at finde sig i en noget større Resignation, og det er den, at, hvis den nu foreslaaede Lov ikke kommer ud, saa bliver Tilstanden naturligvis, som den hidtil har været, og der bliver altsaa da ikke Tale om nogen som helst berettiget Form, hvori Menigheden vil kunne gjøre sine Dnsker gjældende. Jeg troer, at man ved at gaae ind paa det her foreslaaede ganske roligt bør lade det komme an paa en Prøve, om det ikke vil vise sig, at der dergjennem opnaaes et virkelig Gode for vore Menighedsforhold og for vore kirkelige Forhold. Skulde det saa til Syvende og Sidst i Tidens Løb vise sig, at der var Noget, som ikke var opnaaet, ja saa vilde den Lov jo som enhver anden Lov frembyde Muligheden for Forandringer. Men foreløbig er det bedst at lade det komme til en Prøve.